

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

לפני כבוד השופטת ארנה לוי

פלוני

תובע

ע"י ב"כ עוה"ד פרויליך ורום

נגד

1. בבל מרקט ומשקאות בע"מ

נתבעות

2. המאגר הישראלי לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד דביר

פסק דין

1

2

3

רקע

1. לפני תביעה לפיצויים בגין נזקי גוף בהתאם לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה – 1975. התובע, יליד 1995, נפגע בתאונת דרכים ביום 20.9.2014, עת רכב על קטנוע שהיה בבעלות הנתבעת 1 ומבוטח בביטוח לפי פקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל – 1970, על ידי הנתבעת 2. אין מחלוקת בדבר חבותן של הנתבעות לפצות את התובע בגין נזקי הגוף שנגרמו לו בתאונה. המחלוקת היא בנושא הנזק. התיק התנהל תחילה בבית משפט השלום בתל אביב, אשר אף מינה מספר מומחים רפואיים מטעמו לצורך הערכת פגיעתו של התובע בתאונה. לבקשת התובע ולאחר קבלת חוות דעת המומחים הועבר הדיון בתובענה לבית משפט זה. בתיק נשמעו ראיות.

11

2. התובע נפגע פגיעה רב מערכתית ובה שבר מרוסק של חוליה D-12. הוא אושפז במרכז רפואי רבין מיום התאונה עד יום 30.10.2014, ובמהלך אשפוז זה עבר ניתוח לקיבוע ודה-קומפרסיה של חוליות D10-L1. לאחר הניתוח הופיעה חולשה ברגל ימין והפרשה מוגלתית מפצע הניתוח והוא עבר ניתוח רביזיה. לאחר מכן עבר לשיקום בבית החולים לוינשטיין וזאת עד יום 4.12.2014. סימני הזיהום המשיכו ולכן אושפז מיום 9.2.2016 ועד יום 18.2.2016 במרכז הרפואי רבין ועבר ניתוח להוצאת הקיבוע. לאחר מכן אושפז מיום 29.11.2020 ועד יום 7.1.2021 בבית החולים לוינשטיין לצורך שיקום.

18

19

20

3. נפנה להעריך נזקי התובע. נסקור תחילה את הראיות שהוגשו.

21

22

ראיות הצדדים

23

24

25

26

4. מטעם התביעה הוגשו תצהירים מטעם התובע ומטעם בת זוגו, הגב' מאי גורן, חוות דעת בנושא עלויות ניידות לנכה ועלויות דיור ומוצגים. מטעם ההגנה הוגשו תצהירי חוקרים, חוות דעת בנושא עלויות ניידות ודיור ומוצגים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

- 1
- 2 .5 התובע ציין בתצהירו כי הוא בוגר 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית ובעל תעודת מעצב
- 3 שיער נשים. הוא ציין כי היו לו בילדותו כמה הסתבכויות עם המשטרה, אך בגיל 15 זה היה
- 4 מאחוריו והוא החל ללמוד עיצוב שיער. הוא התגייס לצבא באוגוסט 2013 והיה אמור לשרת כנהג
- 5 משאית כבדה בבסיס מרוחק מהבית אך לא הצליח להסתגל לשירות הצבאי. באותה התקופה
- 6 משפחתו נקלעה לקשיים כלכליים והוא נדרש לסייע בפרנסת המשפחה ועבד בפיצריה. כיון שלא
- 7 קיבל מענה לבעיותיו מהצבא נאלץ לערוק ושהה בכלא צבאי פעמיים בגין עריקות. בסופו של דבר
- 8 השתחרר מהשירות הצבאי ביולי 2014. לאחר שחרורו החל לעבוד כשליח, תחילה בחברת
- 9 "מסנג'ר אקספרס" ולאחר מכן בחברת "קרייזי מיט". כשבועיים – שלושה לאחר שהחל לעבוד
- 10 ב"קרייזי מיט" ארעה התאונה, כך שהוא לא הספיק לקבל תלוש שכר לגבי התקופה הקצרה בה
- 11 עבד.
- 12
- 13 .6 התובע תיאר בתצהירו את הכאבים מהם הוא סובל ואת מגבלותיו. הוא ציין כי הוא סובל
- 14 מכאבים קשים ברוב חלקי עמוד השדרה התחתון, הגבי והצווארי. הכאבים מקרינים לידיים,
- 15 לכתפיים, לשכמות ולאזור בית החזה, מונעים ממנו לעשות פעולות והוא נדרש למנוחה. הוא אינו
- 16 יכול לעמוד זמן רב או ללכת למרחקים, להרים משאות או להתכופף. עוד ציין כי עקב הכאבים
- 17 הוא מתקשה להירדם ולישון באופן רצוף וממושך וכן תיאר את מגבלותיו עקב מצבו הנפשי. הוא
- 18 ציין כי מאז התאונה לא חזר למעגל העבודה בשל מגבלותיו. הוא לא יכול לעבוד בעבודה פיזית
- 19 כמעצב שיער. אין כל עבודה ריאלית בה הוא יכול לעבוד ואין מעסיק שיהיה מוכן לקבלו לעבודה
- 20 במגבלותיו. הוא פנה לשיקום מקצועי בביטוח לאומי, עבר מכינה של כשבועיים והחל סדנת
- 21 העצמה. הוא לא הצליח להתרכז בסדנה עקב הכאבים הפיזיים ועזב את הסדנה. אין לו סדר יום
- 22 מסודר ולעיתים הוא לא יוצא מביתו שעות ארוכות.
- 23
- 24 .7 התובע ציין כי הוא עבר להתגורר עם בת זוגו בדירה שכורה ביחידת קרקע כיון שאינו מסוגל
- 25 לטפס במדרגות. עוד ציין כי הוא נזקק לעזרה יומיומית רצופה וכי בת זוגו מבצעת את כל מטלות
- 26 הבית. לפני שהתגורר עמה בני משפחתו היו מסייעים לו. בת זוגו מסייעת לו גם בפעולות הלבשה
- 27 והנעלה ובדברים אישיים נוספים.
- 28
- 29 .8 התובע ציין כי הוא סובל מבעיות ניידות קשות, צולע ולעיתים נעזר בקב. הוא זקוק לתחבורה
- 30 למרחקים קצרים. בעקבות התאונה נשלל רישיון הנהיגה שלו לקטנוע והוא צריך לממן רכב
- 31 שעלותו גבוהה יותר.
- 32
- 33 .9 התובע ציין בתצהירו כי נגרמו וייגרמו לו הוצאות רפואיות והוא חושש שבעתיד יגרמו לו הוצאות
- 34 נוספות שחלקן לא מכוסה בסל הבריאות כמו טיפול נפשי בעתיד. כמו כן, ציין, רופאיו ממליצים
- 35 לו על שילוב של טיפולים אלטרנטיביים כמו פיזיותרפיה, הידרותרפיה, ריפוי בעיסוק, עיסויים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

- 1 וטיפול רפואה משלימה. ממאי 2018 הוא מטופל בקנאביס רפואי והוא משלם בין 1200 ₪ ל -
2 1500 ₪ לחודש.
- 3
4 10. בחקירתו נשאל על השתלבותו בבית הספר היסודי. הוא ציין כי היה ילד רגיל אך שובב עם מעט
5 בעיות התנהגות ומשמעת. לאחר סיום בית הספר היסודי לא הצליח להשתלב בתיכון רגיל ולאחר
6 מכן עבר לבית ספר מקצועי שם למד עיצוב שיער וניגש לבגרות במספר מקצועות (עמ' 29). הוא
7 נשאל על יחסיו עם אמו בתקופת בית הספר היסודי והשיב שהיה "שובב... יכול להיות שהייתי
8 ילד לא הכי ממושמע... ואולי לא הייתה לי את ההתנהגות הכי טובה" (עמ' 33). הוא נשאל לגבי
9 מסמך מתקופת בית הספר היסודי שם נרשם שאמו מאוימת ומוכה על ידו והשיב שיועצת בית
10 הספר "תמיד התנכלה אלי, תמיד לא רצתה בטובתי" (עמ' 37).
- 11
12 11. הוא נשאל לגבי רישומים לפיהם נהג לבצע בידי חתכים שטחיים כחלק מפריקת תסכול והשיב
13 "שרטתי את עצמי, אתה צודק" (עמ' 51) ובהמשך ציין: "אני זוכר רק פעם אחת בצבא, זה מה
14 שאני זוכר", למרות שברישום נכתב כי עשה זאת "לאורך שנים", לפני הצבא (עמ' 54).
- 15
16 12. לגבי הרישומים הפליליים ציין כי "בערך בגיל 14 נפתחו לי כמה תיקים... הסתובבתי עם חברה
17 גדולים ממני שאני הייתי קטן ורציתי להיות בחברתם... ניצלו אותי, בגיל 15 הכל היה
18 מאחורי... נסעתי על אופנוע ללא רישיון... ונתפסתי והיה לי תיק על זה שהתנהל שבסופו של
19 דבר הסתיים בשל"צ 100 שעות וקנס כספי, הייתה לי קצינת מבחן לתקופה עם תסקירים
20 חיוביים, חזרתי לבית הספר, עליתי על דרך המלך..." (עמ' 49). תיקים פליליים נוספים נרשמו
21 לו על גניבת רכב ותקיפת שוטר, אך התובע ציין כי לא מדובר בתקיפת שוטר אלא לכל היותר
22 בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו (שם). הוא ציין כי תסקירי קצינת המבחן לגביו היו "מעולים,
23 חזרתי לבית הספר, שום דבר... בגיל 15 וחצי הכל היה מאחורי" (עמ' 50).
- 24
25 13. התובע נשאל לגבי חוסר השתלבותו בשירות הצבאי, לרבות רישום שזרק אבנים על מפקדיו,
26 והשיב: "התעללו בי, הם ישבו וצחקו שם בפנים ונתנו לי להתייבש שעה בשמש... ואני פשוט
27 איבדתי את זה והתנהגתי לא בסדר ונענשתי על זה" (עמ' 41). לגבי העריקות ורצונו להשתחרר
28 מהצבא ציין: "התגייסתי לצבא... באתי עם מלא מוטיבציה אבל לא הבנתי שכאלו ככה זה הולך
29 להיות ולא היה לי את האפשרות לכלכל את עצמי... אף אחד לא התייחס אלי, נאלצתי
30 לערוק... ואז הלכתי והסגרתי את עצמי לכלא 4... ועוד פעם הם רצו שאני אהיה נהג משאית... זה
31 לא התאים לי, אני לא יכולתי לשרת בתנאים האלה... וכך עוד פעם ערקתי ועוד פעם הייתי
32 בכלא ובסוף העבירו אותי... לא הסתדרתי עם המסגרת... הייתי אצל קב"נים, הוציאו אותי
33 מהצבא, הייתי פעמיים בכלא הצבאי על עריקות, אבל אני לא מתווכח עם זה" (עמ' 42). "אני
34 הייתי בודד באותו הזמן עם קשיים כלכליים גם בבית ואני ערקתי ועבדתי, לבסוף יצאתי מהצבא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

- 1 כי לא הסתדרתי עם המסגרת ולא קיבלתי מענה לבעיות שלי דאז...חשבתני שיתחשבו בי
2 בהתאם למצבתי" (עמ' 43).
- 3
4 14. התובע נשאל מדוע לא החל לעבוד כספר מאז שסיים לימודיו במקום לעבוד כשליח והשיב: "כי
5 אני הייתי עושה כסף טוב במשלוחים" (עמ' 47) "אני תכננתי לעבוד כמה חודשים ואז לפתוח
6 עסק עצמאי" (עמ' 48). הוא לא קיבל תלוש שכר ממקום עבודתו עובר לתאונה ולא פנה לבקש
7 תלוש שכר גם לאחר התאונה (עמ' 55).
- 8
9 15. הוא נשאל אם הוא יכול לתפקד ללא אביזרי עזר והשיב: "זה תלוי...בבית אני לרוב בלי אביזרים,
10 זה תלוי באופן הכאבים" (עמ' 59). הוא נשאל אם גם מחוץ לבית הוא הולך ללא מקל והשיב:
11 "היו תקופות יותר טובות מהיום...משתנה גם במצב שלי לאן אני צריך ללכת, איך קמתי הבוקר,
12 מה מצב הכאבים, איזה תרופות, זה משתנה". הוא אישר שהוא יכול לעלות ולרדת במדרגות
13 כשהוא נעזר במעקה ומקל (שם). והוסיף: "המצב שלי לא הולך ונהיה יותר טוב, אני מרגיש
14 שכלל שעובר הזמן המצב שלי הולך ומחמיר" (עמ' 60). הוא אישר שהוא יכול להוריד חפצים
15 ממדף שנמצא מעל גובה הראש בהרמת יד (עמ' 64) וכי הוא מכין לעצמו ארוחות קלות (עמ' 65).
16 לגבי השיקום ציין: "אני נכנסתי לשיקום מלא מוטיבציה...ניסיתי בכל כוחי, הגוף שלי לא נותן
17 לי, אני יושב בכיתה אני מת מכאבים...אני מרוכז בכאב, אני לא איתם" (עמ' 70). הוא נשאל לגבי
18 ימים בהם נצפה במעקב חוקרי הנתבעת מחוץ לביתו שעות ארוכות, נוהג כ- 50 דקי והולך
19 מרחקים של כ- 150 מ' והשיב: "אני כל הזמן עושה הפסקות ואני סובל ואני עם תרופות ואני יוצא
20 כל שנייה וקשה לי וכואב לי ומציק לי" (עמ' 77). עוד התייחס לכך שנצפה נושא מספר שקיות של
21 קניות והשיב: "מנסה, מה שאפשר אני יכול...אם אני הולך קונה, מביא חלב, לחם, קצת ירקות,
22 דברים פשוטים, לא עכשיו תראה אותי קונה שישיות...דברים בסיסיים קטנים אני אעשה כל
23 מה שאני יכול בשביל להביא" (עמ' 79). "מביא חלות להורים שלי...קונה קצת בורקסים, עוגה
24 לשבת, מה לא בסדר?" (עמ' 80). הוא נשאל אם מצבו התפקודי השתפר יחסית למה שהיה והשיב:
25 "לא יותר טוב, ככל שעובר הזמן המצב שלי הולך ומחמיר" (עמ' 108). בת זוגו מאי מסייעת לו
26 בבית: "לפעמים אני לא יכול לשים את הגרביים, כואב לי, אני לא יכול לשים קרמים ברגליים,
27 לגוזו ציפורניים ברגליים, לפעמים אני ממש כואב לי ולא יכול לשים דברים בסיסיים" (עמ'
28 109). הוא יכול להתלבש לבד ולהתקלח לבד בישיבה (עמ' 111). הוא אישר שיוכל לחזור לנהוג
29 בקטנוע אם יעבור מבחן נהיגה (עמ' 113). טיפולי פיזיותרפיה והידרותפיה ביצע בקופת חולים
30 וגם קיבל החזר על תרופות (עמ' 116).
- 31
32 16. התובע נשאל במה שונה המצב בו הוא סובל מחוסר ריכוז כיום לעומת מצבו לפני התאונה והשיב:
33 "אני לא מצליח להתרכז במשהו יותר מכמה דקות, אני מרוכז בכאב, לא נוח לי, אני צריך
34 להחליף תנוחה, אני צריך לקום, מציק לי, משגע אותי...כן היה לי בעיה של קשב וריכוז עוד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

- 1 מההתחלה אבל לאחר התאונה וכשהצטרפתי להתמודד עם כל הדברים שהתמודדתי... זה לא
2 אותו הדבר" (עמ' 81-82).
- 3
- 4 17. לפני בת זוגו הנוכחית, הגב' מאי גורן, לה גם הציע נישואין, הייתה לו בת זוג בשם ליאור, אותה
5 הכיר לפני התאונה ועמה שהה ביחד כשלוש שנים, עד תחילת שנת 2016 לערך (עמ' 98). היא סייעה
6 לו עת היה מאושפז וגם לאחר מכן (עמ' 99). הוא נשאל מדוע לא סיפר על מאי למומחה בתחום
7 הפסיכיאטריה מטעם בית המשפט, עמו נפגש בדצמבר 2018, ששאל אותו על קשרים חברתיים,
8 אלא טען בפניו שהוא בודד והשיב: "הקשר לא הרגיש לי בהתחלה... בהתחלה היא הייתה באה
9 לאמא, לא כמו שעכשיו אנחנו ביחד" (עמ' 99). "היה לי קשה גם איתה להיפתח, גם איתה
10 לדבר... עם הזמן נפתחתי איתה" (שם). "פעם בשבוע היינו נפגשים ואז לאט לאט היא התחילה
11 יותר לבוא" (עמ' 101). הוא ציין כי אין לו חברים: "אני ניתקתי איתם קשרים... ירד לי הביטחון,
12 לא כמו פעם" (עמ' 104).
- 13
- 14 18. הגב' מאי גורן, בת זוגו של התובע, עורכת דין במקצועה, ציינה בתצהירה כי היא החלה לצאת עם
15 התובע בשנים 2016-2017 לערך. היא ידעה שהוא עבר תאונת דרכים קשה אך תחילה לא ידעה עד
16 כמה מצבו חמור ועד כמה הוא סובל ממגבלות. ככל שהתהדק הקשר היא גילתה שהוא סובל
17 מכאבים וממגבלות ושמצבו חמור ממה שחשבה. בשנים הראשונות לא נפגשו בתדירות גבוהה
18 אלא בעיקר בבית הוריו. עם השנים הקשר התחזק ותדירות הפגישות התגברה, והיא החלה
19 להתלוות אליו ולסייע לו בעבודות בית ובטיפול אישי. הם עברו להתגורר יחדיו מיוני 2021 לערך.
20 היא מסייעת לו בצרכיו האישיים ומבצעת את כל מטלות הבית.
- 21
- 22 19. בחקירתה ציינה כי הכירה את התובע משנת 2016 ולאחר כחצי שנה החלה לעזור לו בבית, כאשר
23 עזרה זו נמשכת ללא הפסקות (עדותה ניתנה ביולי 2023). הגב' גורן הופנתה לדברים שנכתבו
24 בחוות דעת מומחה בית המשפט מיום 10.1.2019 בתחום הפסיכיאטריה, ד"ר זבורוב. בחוות
25 הדעת נרשם מפי התובע, שנבדק בדצמבר 2018, כך: "הייתי גבר אמיתי, חיים טובים, בחורות,
26 ופתאום הופך להיות אפס, מתבייש ליצור קשרים, אין חברים, נעלמו ואין חברות, מי צריך אותך
27 במצב של מחלה, אני לבד כל הזמן, מגבר חזק הפכתי להיות חלש מאוד וחולה... התנתקתי מכל
28 החברים... הייתה בחורה שכמעט שלוש שנים עזרה לי, כל יום, עזרה לקום, להתרחץ, הייתי כל
29 כך עסוק רק בסבל שלי, שלא קיבלתי את העזרה, הייתי עצבני ביותר, בסופו של דבר עזבה
30 אותי". היא נשאלה במי מדובר והשיבה שיש להפנות את השאלה לתובע כי היא לא יודעת "את
31 ההיסטוריה עם הפסיכיאטר" ו"זו לא אני אולי" (עמ' 6) וכך: "אני לא מצליחה להבין מה זה
32 השורה הזאת של הפסיכיאטר כי בחיים לא נתקלתי בזה, אני לא יודעת על מה מדובר". היא
33 עצמה הייתה מגיעה אל התובע בערבים ולא בבקרים (עמ' 7). היא אישרה שהתובע משוחח איתה
34 והיא בת שיח שלו "אבל הוא עובר הרבה מצבים של מצבי רוח, הוא הרבה מסתגר בחדר, הוא
35 הרבה לא מדבר עם אף אחד, הוא מנתק את עצמו מחברים וגם לפעמים ממני" (עמ' 10). היא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

- 1 הסכימה שהם כיום בני זוג שמתגוררים יחדיו וחיים בשיתוף ומדברים ומשתפים זה את זה באופן
2 רגיל בכל ענייני החיים (עמ' 11-12). הם יוצאים לעיתים למסעדות ולבתי קפה (עמ' 16). לעיתים
3 היא נוהגת "כי הוא מתקשה לנהוג למרחקים" (עמ' 17) והשיבה כי התובע נוהג בביטחון ואינו
4 נכנס לצמתים באור אדום (עמ' 19). התובע אינו עושה דבר בבית כי "הוא מתקשה או לזוז או
5 להתכופף או לעשות כל מיני תנועות כאלה ואחרות... הוא סובל מכאבים בגב" (עמ' 20). לעיתים
6 הוא מכין לעצמו ארוחה קלה (עמ' 23).
- 7
8 20. הנתבעת הגישה מסמכים המתייחסים לעברו של התובע. מהתיעוד שהוגש עולה כי במהלך ילדותו
9 בשנים 2004 – 2007 הוא טופל במרפאת קשב וריכוז. בתיעוד נרשם כי התובע סובל מהפרעת קשב
10 וריכוז בולטת, כי הוא מטופל בריטלין במינון גבוה יחסית, כי הוא הופנה לייעוץ פסיכיאטר, כי
11 תפקודו בבית הספר ירוד וקיימות בעיות התנהגותיות והתנהגות אלימה וכי התובע מתנגד לטיפול
12 בריטלין. במסמך מהמרפאה לבריאות הנפש של שירותי בריאות כללית בהיותו בכתה ד' נרשם כי
13 "אין שליטה על הילד בבית הספר ובבית התנהגותו חריגה". במסמכים מבית הספר היסודי
14 נרשם כי התובע "מראה קשיים התנהגותיים חריגים, קושי בשליטה של האם על התנהגותו
15 וקשיים בולטים בפרידה". במסמך נוסף מאוגוסט 2004 שנרשם על ידי יועצת בית הספר נרשם
16 כי "התנהגותו אלימה וכוחנית הוא מאיים, מקלל, מכה ילדים ואינו נשמע לצוות
17 החינוכי... מפעיל כוח פיסי כדי לקבל את מבוקשו ואינו מקבל מרות מבוגרים. תלמידי בית
18 הספר מרגישים מאוימים בקרבתו. הוא אינו שומר על המסגרת הלימודית, מרבה לאחר
19 ומסתובב במסדרונות בית הספר. ע"פ דיווחים מהבית, אמו מאוימת ומוכה על ידו... חסר
20 גבולות, מתקשה לתפקד באופן נאות בביה"ס וזקוק לעזרה מקצועית בדחיפות". קיים תיעוד
21 נוסף המלמד על בעיות התנהגות ואלימות בתקופת לימודיו בבית הספר.
- 22
23 21. הוצג תיעוד מהצבא המלמד אף הוא על קשיי השתלבות ובתוך כך תקופות עריקות ממושכות כבר
24 כשבועיים לאחר הגיוס, שהייה בכלא צבאי ובסופו של דבר שחרור משירות צבאי. בתאריך
25 23.6.2014 נבדק על ידי קב"ן שהפנה אותו לוועדה רפואית לצורך שחרור משירות. התובע עמד
26 בפני ועדה רפואית וביום 30.6.2014 נקבע לו סעיף ליקוי של הפרעות אישיות והתנהגות עם קשיי
27 תפקוד חמורים. בבדיקת הוועדה הרפואית מאותו היום נרשם: "חייל אשר מתלונן על מצוקה
28 משמעותית לאורך שירותו ורמת תפקוד ירודה. מרבה לברוח מהמסגרת (צבר מספר חודשי
29 תב"ן), התפרצויות זעם (זרק אבנים על מפקדים), לא הצליח להשלים טירונות. רקע של
30 אימפולסיביות, חוסר יכולת התמדה, חוסר יציבות ודפוסים של conduct. משפחה עם בעיות
31 סוציאוקונומיות משמעותיות, קשיי תפקוד, לא מסוגלים לתמוך אותו בשירות. בבדיקה ניכרים
32 סימנים של דיספוריה, ירידה קוגניטיבית, יחד עם רושם לאגרביה. שיפוט נראה תקין, ללא
33 סימנים לפגיעה בבוחן המציאות. מדובר בחייל עם הפרעת אישיות, בדה קומפנסציה בשירות
34 הצבאי, אינו כשיר לשירות". יוער כי בחוות דעת הקב"ן שהוגשה לוועדה נרשם כי התובע היה
35 בטיפול של קצינת מבחן שנה וחצי על רקע פלילי – עברייני ונפתחו לו 4 תיקים במשטרה, וכי למד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1 בבית ספר מיוחד ("מפתן") בכתה קטנה. בחוות דעת קב"ן מיום 2.12.2013 נרשם כי מדווח לאורך
2 השנים על ביצוע חתכים שטחיים בידו כחלק מפריקת תסכול. נרשם כי ההתרשמות מהתובע היא
3 כי מדובר במגמתיות ואגרביה ולא מתגובה אותנטית. במסמך מלשכת הגיוס משנת 2012 נרשם
4 כי בגיל 14 היה בסביבה חברתית שלילית ונפתחו לו תיקים במשטרה מסיבות שונות ואף היה
5 במעצר בית ממושך, אך עולה רושם שעשה שינוי משמעותי בחייו ובהחל בכיוון חיובי שיקדם אותו.
6
7 22. הנתבעת הגישה באמצעות חוקרים סרטוני מעקבים אחר התובע מיולי 2019, ממרץ 2022 וממאי
8 2023. בסרטונים נראה התובע נוהג וצועד, בצליעה, בעזרת מקל, מרחקים של עד 150 מ' ולעיתים
9 גם נושא שקיות כשאינו עושה שימוש במקל. כאשר נהג נראה חוצה צומת כאשר הרמזור בצבע
10 אדום.
11
12 23. מדו"ח רציפות זכויות של המוסד לביטוח לאומי עולה כי טרם גיוסו לצבא באוגוסט 2013,
13 בחודשים ינואר – יוני 2013, וכן בחודש אוקטובר 2013, עבד התובע אצל ניסים שי דוד. השכר
14 השנתי בגין 7 חודשים עמד על 23,537 ₪ (3362 ₪ ממוצע לחודש). הוא שוחרר מהצבא ביולי 2014
15 ובחודשים יולי – אוגוסט 2014 עבד בחברת מסנג'ר אקספרס בע"מ. שכרו עבור חודשיים אלו עמד
16 על 3390 ₪ (1995 ₪ ממוצע לחודש).
17

הנכות הרפואית

18
19
20 24. לצורך הערכת נכותו הרפואית של התובע מונו מומחים רפואיים בתחומי האורתופדיה,
21 הכירורגיה הפלסטית, הפסיכיאטריה, הכאב והאורולוגיה.
22

אורתופדיה

23
24
25 25. ד"ר גד ולן מונה כמומחה רפואי בתחום האורתופדיה. במסגרת חוות דעתו מיום 15.1.2017 ציין
26 כי התובע התלונן בפניו על כאבי גב והקרנה לרגל ימין ועל צניחה של כף רגל ימין. צוין כי התובע
27 הולך בצליעה מימין בעזרת קב קנדי ביד שמאל. ד"ר ולן העמיד את נכותו הרפואית על 5% בגין
28 שבר בגוף חוליה D12, 20% עקב הגבלה בינונית בטווחי תנועת הגב התחתון ו – 20% עקב שיתוק
29 בדרגה קשה של העצב הפרונוינאלי המשותף. עוד קבע כי קיימת חפיפה בין הנכות שנקבעה בגין
30 השבר בגוף החוליה ובין הנכות שנקבעה בגין ההגבלה בתנועות הגב התחתון, כך שנכותו הצמיתה
31 בתחום האורתופדיה עומדת על 36%. בתשובות לשאלות הבהרה מיום 10.5.2020 ציין כי הנכות
32 בגין שיתוק העצב הפרונוינאלי היא עקב הפגיעה במרכיב המוטורי של העצב הפרונוינאלי, כלומר,
33 חוסר היכולת להניע את השרירים המעוצבבים בידי העצב. נכות זו אינה חופפת לנכות בתחום
34 הכאב, הנובעת מפגיעה תחושתית בעצב הגורמת לכאב כרוני. ד"ר ולן לא נחקר על חוות דעתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

פסיכיאטריה

- 1
2
3
4 26. ד"ר זבורוב אנדריי מונה כמומחה רפואי בתחום הפסיכיאטריה. במסגרת חוות דעתו מיום
5 10.1.2019 סקר את עברו של התובע ובכלל זה את בעיות ההסתגלות והתפקוד בצבא, לרבות
6 עריקות חוזרת, ישיבה בכלא צבאי, אבחנה על ידי קב"ן של משבר הסתגלותי עם תסמינים
7 התנהגותיים וקווים אינפנטיליים באישיות ושחרור מהצבא בשל פרופיל נפשי, ואת עברו בתקופת
8 בית הספר, לרבות תיקים במשטרה (נהיגה ללא רישיון, תקיפת שוטר) ומעקב של קצינת מבחן
9 במשך כשנתיים, היסטוריה של טיפול פסיכולוגי, אבחנה של ADHD, אימפולסיביות ונטייה
10 לחתוך ידיים בצורה שטחית במצבי מצוקה, חוסר יציבות רגשית, טיפול בריטלין ולימודים בכתה
11 קטנה. המומחה ציין כי שוחח טלפונית גם עם אמו של התובע וקיבל ממנה הטרואנמנזה.
12
13 27. המומחה ציין כי לאחר חשיפתו של התובע לאירועים סטרוגנים קשים – תאונת דרכים, ניתוחים
14 חוזרים וסיבוכים רפואיים של הניתוח – התובע פיתח תסמינים פוסט טראומטיים ואובחן כלוקה
15 בהפרעת דחק פוסט טראומטית. הפרעה זו פגעה בתחומים שונים של תפקודו – הוא אינו מצליח
16 לעבוד מאז התאונה, צמצם קשרים חברתיים וזוגיים ומערכת היחסים שלו במשפחה מתאפיינת
17 בהתפרצויות זעם ובחוסר סבלנות. המומחה ציין כי התרשם מאמינותו של התובע ומהאונטיות
18 של תסמיניו ופגימותיו התפקודיות. המומחה קבע כי נכותו הצמיתה בגין ליקוי פוסט טראומטי
19 כרוני ומתמיד עומדת על 30%. המומחה ציין כי קשה לצפות לשיפור במצבו הנפשי בעתיד וכי
20 קיימות מגבלות תפקודיות בכל התחומים, כולל יכולת לעבוד. המומחה קבע כי התובע יזדקק
21 למעקב וטיפול פסיכיאטרי ולטיפול פסיכותרפויטי.
22
23 28. במסגרת שאלות הבהרה שהפנה התובע למומחה הוא נשאל אם לתובע נכות נפשית נוספת בגין
24 מצבו לפני התאונה. המומחה השיב ביום 28.1.2019 כי התסמינים המתוארים לגבי ילדותו
25 ובתקופת השירות הצבאי הם תסמינים אישיותיים שלא גורמים לנכות נפשית נוספת, והתובע גם
26 לא היה במעקב או טיפול נפשי פרט למסגרת ברה"נ.
27
28 29. בתשובות לשאלות הבהרה מיום 24.2.2019 שהופנו אליו על ידי הנתבעת אישר המומחה כי התובע
29 אובחן בבית ספר יסודי כסובל מהפרעת קשב וריכוז עם היפראקטיביות וקיבל ריטלין וכן למד
30 בבית ספר מקצועי בכתה קטנה; כי ידוע על מעורבותו בפלילים מגיל 14 לרבות נהיגה ללא רישיון,
31 גניבת רכב ותקיפת שוטר; כי מגיל צעיר היו לו מפגשים עם קצינת מבחן; כי ידוע על התנהגות
32 אימפולסיבית מצדו כולל חיתוך שטחי של היד לאורך השנים כחלק מפריקת תסכול; כי במהלך
33 שירותו הצבאי - שהיה בסך הכול כשלושה חודשים – סבל מקשיי הסתגלות, התקשה להשתלב
34 במסגרת ולקבל מרות, ערק פעמיים ורוב ימי שירותו ישב בכלא; כי בהיותו בצה"ל סבל מרמת
35 תפקוד נמוכה ומהתפרצויות זעם והתלונן על מצוקה הסתגלותית משמעותית בעלת מאפיינים
36 חרדתיים והתנהגותיים; כי במהלך שירותו הצבאי נמצאו אימפולסיביות, חוסר יכולת התמדה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

- 1 חוסר יציבות ודפוסים של conduct ; כי בעת השירות הצבאי נרשמה הערכה של מצוקה
2 הסתגלותית בעלת מאפיינים התנהגותיים עקב השירות הצבאי ועקב מבנה אישיותו בעייתי ; כי
3 כבר בילדותו נרשמו התפרצויות זעם ונעשו התערבויות טיפוליות ; כי בתיעוד הרפואי צוינה
4 התרשמות מנטייה לאגרסיה ומגמתיות וכי התובע חזר לנהוג.
- 5
6 30. ד"ר זבורוב נחקר על חוות דעתו. הוא נשאל מהי הפרעת התנהגות conduct שצוינה במסמכי
7 הצבא כהפרעה שהתובע לוקה בה והסביר כי "כל זה הפרעות התנהגות. הפרעת אישיות זה דפוס
8 רגשי התנהגותי בעצם קבוע במהלך כל החיים, שבדרך כלל רואים את הסימפטומים השונים
9 בגיל ההתבגרות, יכול להיות לפני" (עמ' 2). הוא אישר שלתובע היו בעיות בבית הספר (עמ' 3).
10 הוא למד בבית הספר מיוחד, מפתן, "זה בית ספר לאנשים בעיקר שסובלים מהפרעת קשב
11 וריכוז בעצם בצורות קשות" (עמ' 5) וכך ציין : "הוא היה תלמיד חלש והוא סבל מהפרעת קשב
12 וריכוז... עם היפראקטיביות" (עמ' 6). הוא אישר כי המסמכים מבית הספר מלמדים על "ילד עם
13 התנהגות חריגה" (עמ' 8). הוא ציין שהתקשר לאמו של התובע והיא ציינה שהתובע "היה ילד
14 הכי טוב שיכול להיות" אך "זה לא רלוונטי לחלוטין, כי אנחנו יודעים שזה לא נכון" (עמ' 10)
15 "היה ברור שהאמא לא משתפת פעולה, זה היה ברור לחלוטין" (עמ' 12). הוא אישר שהיו לתובע
16 התפרצויות זעם גם לפני התאונה וציין "הוא היה ילד מאד מאד בעייתי" (עמ' 15). הוא נשאל אם
17 צפוי שהתובע, כמי שהתקשה בבית הספר וכמי שהתקשה בצבא, היה מתקשה גם בחיים
18 ובתעסוקה בשל בעיות הסתגלות והשיב : "בעיה של הסתגלות לתנאים של שירות צבאי...לא
19 כתוב באף מקום בתיק בית ספר שלו על קשיי הסתגלות...הפרעת הסתגלות זה שינוי רגשי
20 אמוציונלי, שכן אדם לא מצליח להתאים את התנהגותו לשינויים בחיים. וזה לא כתוב בבית
21 ספר, זה לא היה. הוא היה בתנאים די טובים בבית ספר, במסגרת של כיתה קטנה עם מעט
22 מאד תלמידים עם תמיכה מיוחדת...פעם ראשונה כתבו בעיית הסתגלות שהוא התחיל לשרת
23 בצבא...היה לו קשה להסתגל לתנאים חדשים בחיים" (עמ' 18-19). הוא אישר כי בצבא התובע
24 עבר משבר נפשי, אך לא כך בתקופת בית הספר (עמ' 20).
- 25
26 31. המומחה נשאל אם נוכח הבעיות בילדותו ובצבא קיימת הייתה לתובע נכות נפשית לפני התאונה
27 והשיב : "עד התאונה הזאת הוא אובחן עם כמה מחלות. מחלה אחת זה הפרעת קשב וריכוז,
28 שהבחנה הזו הייתה בתקופה של לימודים בבית ספר. אנחנו יודעים היום מספרות מקצועית,
29 שרק 20 אחוזים של אנשים שסבלו שאבחנו בעבר כסובלים מהפרעת קשב וריכוז, סובלים
30 מההפרעה הזאת גם בגיל מבוגר, כלומר, אני לא מצאתי בכל התיק הרפואי הערכה של מצב
31 ADHD, ADD היום. זה דבר אחר. דבר שני, בצבא כתבו שהוא סובל מהפרעת אישיות
32 אינפנטילית, ילדותית. סביר להניח שזה נכון, אבל ההפרעת אישיות גורמת לנכות רק אם היא
33 פוגעת בתפקוד של הבן אדם. ופה בצבא החליטו חד משמעית, הם שחררו אותו לא בגלל הפרעת
34 אישיות...שחררו אותו מהצבא לא בגלל זה, שחררו אותו בגלל משבר הסתגלותי, שזה time
35 limited" (עמ' 50). הוא חזר על עמדתו שאין לראות בכך נכות נפשית (שם). "המצב הנפשי טרם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1 התאונה זו הייתה הבחנה של הפרעת קשב וריכוז. זו הייתה הבחנה של משבר הסתגלותי ויכול
2 להיות הפרעת אישיות אינפנטילית...אז להגיז שההפרעת קשב וריכוז שלו הייתה באותה
3 עוצמה כמו בבית ספר...זה טעות להגיז...בלי בדיקה...אמרתי שהמשמעות של משבר
4 הסתגלותי, שאנחנו משנים את הסביבה המשבר נעלם" (עמ' 52). הוא נשאל מדוע לא בצע לתובע
5 בדיקה אם עדיין קיימת לו הפרעת קשב וריכוז והשיב כי זה לא תפקידו (עמ' 53) ובכל מקרה,
6 ציין, הפרעת קשב וריכוז אינה מביאה לנכות פסיכיאטרית (עמ' 55).

7
8 32. ד"ר זבורוב ציין כי התובע סובל מתסמונת פוסט טראומטית ובתוכה גם הימנעות, כאחד
9 מהסימפטומים. ההימנעות מתבטאת בכך ש"הוא יושב ב- 4 קירות, הוא לא יוצא מהבית, הוא
10 ניתק קשרים חברתיים, חברה שהייתה בעצם לצדו 3 שנים וטיפלה בו עזבה אותו, נשאר לבד.
11 לזה קוראים הימנעות" (עמ' 23). המומחה אישר כי הבין מהתובע שהוא "גלמוד ואין לו אף אחד
12 בעולם" (עמ' 34) ושאין לו קשרים חברתיים וזוגיים (עמ' 35). הוצגו בפניו העובדות שהתבררו
13 במשפט, לפיהן הגב' מאי גורן החלה לצאת עם התובע בשנים 2016-2017, הקשרים התהדקו,
14 וכאשר נבדק בשנת 2018 אצל המומחה כבר הייתה לו חברה ובינתיים השניים התארסו (עמ' 36).
15 תשובת המומחה הייתה "אז הוא שיקר" (שם) וכן "בנושא הספציפי הזה הוא שיקר אצלי" (עמ'
16 38). הוא אישר כי כאשר כתב את חוות הדעת התבסס על מצג עובדתי לפיו התובע מצוי לבדו כל
17 הזמן (עמ' 43) ולא יוצא מהבית כלל (עמ' 44). כאשר התברר לו שמצג עובדתי זה אינו נכון שינה
18 חוות דעתו וקבע כי נכותו של התובע בתחום הפסיכיאטרי תעמוד על 20% במקום על 30% כפי
19 שכתב בחוות דעתו (עמ' 54).

כירורגיה פלסטית

20
21
22
23 33. פרופ' חייק יוסף מונה כמומחה רפואי בתחום הכירורגיה הפלסטית. במסגרת חוות דעתו מיום
24 19.5.2019 ציין כי כתוצאה מהניתוחים נותרה לתובע צלקת אורכית רגישה למגע מעט שקועה
25 במרכז הגב, מקובעת חלקית בקו האמצע של הגב כ 14.5 ס"מ. עוד נותרו לתובע צלקות נקודתיות
26 וקיים שינוי פיגמנטציה. הצלקת נראית לעין ומכערת, יציבה, ואינה עתידה להשתנות. נכותו
27 הצמיתה של התובע בגין הצלקת עומדת על 10%. פרופ' חייק לא נחקר על חוות דעתו.

רפואת הכאב

28
29
30
31 34. ד"ר חיים-משה אדהאן מונה כמומחה רפואי בתחום רפואת הכאב. במסגרת חוות דעתו מיום
32 7.1.2020 ציין כי התובע טופל ביחידה לשיכוך כאב בב"ח השרון והתלונן על כאבי גב שמקרינים
33 לירך ולרגל ימין, כאב נוירופטי שורף, נימול ופראסטיזיות ברגליים, תחושת זרמים ביד ימין,
34 כווצים ברגליים וסימנים של תסמונת זנב – סוס, הכוללים קשיים בהטלת שתן ובזקפה ותחושת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1 רדימות בפי הטבעת. עקב הפציעה בעמוד השדרה, הניתוחים והסיבוכים שנלוו אליהם לא ניתן
2 היה לבצע טיפול פולשני בגב לצורך שיכוך כאב. הוא טופל במשככי כאבים אופיאטיים בכמות
3 גבוהה מאד, שהמומחה הגדירה כ"מסכנת חיים", סבל מתופעות לוואי בשימוש באופיאטים
4 ונאלץ לעבור גמילה. התובע התלונן בפני המומחה על כאבים "קטסטרופליים 24/7 בעמוד
5 השדרה, המקריינים לגפה הימנית התחתונה בפיזור קלאסי של L5", לצד כאבי צוואר וגפיים
6 עליונות. עוד התלונן התובע על קשיי שינה וקשיי תפקוד.

7

8 35. המומחה ציין כי כתוצאה מהתאונה ומהסיבוכים שנגרמו לאחר הניתוחים התובע סובל מכאבים
9 מגבילים, הן ממקור מכני בעמוד השדרה והן כאבים נורופטים רדיקולרים. הוא ציין כי התלונות
10 הסובייקטיביות מתאימות לממצאים האובייקטיביים. לא נצפתה האדרת סימפטומים ולא נצפו
11 סימנים בלתי פיזיולוגיים. האבחנה המתאימה ביותר למצבו של התובע היא תסמונת כאב כרוני
12 וככל הנראה היפראלגזיה על רקע צריכת אופיואידים. כמו כן סובל התובע מתלות מסוימת
13 באופיואידים. המומחה קבע כי נכותו הרפואית הצמיתה של התובע בגין כך עומדת על 20%. נכות
14 זו אינה חופפת לנכויות אחרות. התובע יתקשה לתפקד בכל עבודה עד שיעבור הליך גמילה מסודר
15 ממשככי כאבים אופיאטיים במרכז גמילה המתמחה בנושא. הליך הגמילה עשוי להיות מאתגר
16 במיוחד, נוכח סימני הפרעת קשב וריכוז שהתובע סובל ממנה מילדות; נוכחות תסמונת כאב
17 כרוני ונוכח הצורך בהמשך טיפול בקנביס רפואי. התובע מוגבל לצמיחות מלהניף משקל מעל 5
18 ק"ג ומללכת למרחק של מעל 100 מ' ללא מנוחה. יש לאפשר לו שינוי תנוחה מישיבה ועמידה
19 ומעמידה לישיבה מידי 15 דקות וכן לאפשר לו לשכב מידי שעתיים למשך 15 דקות. בנוסף אין
20 לחייבו לבצע תנועת כריעה או לבצע תנועות רפטיביות של עמוד השדרה. על התובע לעבור גמילה
21 מקצועית ממשככי כאבים אופיואידים במרכז גמילה רב תחומי וכן לעבור תכנית לשיקום כאב
22 בידי צוות מקצועי רב תחומי, לצורך השתתפותו בתכניות שיקומיות אלו יש לספק לתובע לוי
23 פסיכולוגי מתאים. טיפולים אלו מצויים בסל הבריאות.

24

25 36. בחקירתו ציין המומחה כי הוא סבור שהתובע אמין (עמ' 65). "הבן אדם הזה, אין הגזמה בעניין
26 שהיה לו תוצאות קטסטרופליות של ניתוח גב עם זיהום...אין שאלה על זה, ואין שאלה שהוא
27 באופן אובייקטיבי צורך תרופות חזקות באופן תמידי, בלי הפסקות מאז הניתוחים, וגם לא היה
28 לי ספק שהמגבלות שאני רואה בבדיקה הפיזית, שהם אמיתיים" (עמ' 66) "התבניות תנועה
29 שלו הן תבניות מאד אופייניות למישהו עם פציעה אורגנית אמיתית" (עמ' 67). הוא חזר ואמר
30 שכמות התרופות הנרקוטיות שמקבל התובע היא מסוכנת, במיוחד נוכח היותו מאובחן בהפרעת
31 אישיות (עמ' 81-82). לדעת המומחה גם הקנביס הוא סם בעייתי והוא חזר על המלצתו שעל
32 התובע ללכת למרכז גמילה (עמ' 83). אחוזי הנכות שקבע במסגרת חוות דעתו משקפים לטעמו
33 את מצב התובע (עמ' 87).

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

אורולוגיה

1
2
3
4
5
6
7
8
9

37. ד"ר גבריאל גילון מונה כמומחה רפואי בתחום האורולוגיה. במסגרת חוות דעתו מיום 9.6.2020 ציין כי התובע התלונן בפניו על הפרעות בהטלת שתן. המומחה ציין כי לא קיימת פגימה מהותית בתפקוד שלפוחית השתן וגם לא בתפקוד המיני, אם כי תתכן השפעת תופעות לוואי לטיפולים התרופתיים באופיאטים ונוגדי דכאון, אותם נוטל התובע מאז התאונה. המומחה סיכם כי לא נותרה לתובע נכות צמיתה בתחום האורולוגיה, כאשר נושא תופעות הלוואי עקב נטילת התרופות אינו בתחום מומחיותו. ד"ר גילון לא נחקר על חוות דעתו.

טענות הצדדים, דיון והכרעה

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

38. התובע טוען בסיכומיו ובסיכומי התשובה, כי הנכות האורתופדית בגין ההגבלה בתנועות הגב התחתון אינה צריכה להיות חופפת לנכות בגין השבר בגוף החוליה, כפי שקבע המומחה, אלא להתווסף אליה. לגבי הנכות בתחום הנפשי, טוען התובע, לא מובן מדוע הפחית המומחה את שיעור הנכות במסגרת חקירתו הנגדית, כאשר אין לקבל הפחתת הנכות בשליש רק בשל העובדה הטכנית כי התובע נמצא בזוגיות, אף מבלי שהמומחה בדק את טיב הקשר. נוסף לכך, המומחה לא לקח בחשבון את נושא השפעת האופיאטים והקנביס על מצבו הנפשי של התובע ואם היה בודק אותו שוב ייתכן שהיה מגיע למסקנה שמצבו הוחמר. בהעדר בדיקה, לא ניתן לקבוע אם חלה הטבה או החמרה במצב התובע לעומת הנכות שנקבעה במועד הבדיקה ולכן יש להותירה על 30%. התובע טוען כי איש מהמומחים הרפואיים שבדקו אותו לא קבע לו כל נכות בגין עבר רפואי וגם הנתבעת לא ביקשה מינוי מומחה בתחום כלשהו שיקבע נכות בגין עבר רפואי. בהעדר קביעה כזו לא ניתן לקבוע קביעות לגבי נכויות רפואיות קודמות. התובע טוען כי נכותו הרפואית הצמיתה כתוצאה מהתאונה עומדת על 70%.

25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

39. הנתבעות מפנות בסיכומיהן לעברו של התובע כפי שהוא משתקף מהמסמכים מתקופת בית הספר ומהצבא וטוענות כי אין לקבל את חוות דעתו של ד"ר זבורוב לפיה התובע לא סבל מנכות נפשית לפני התאונה ויש לקבוע כי לפני התאונה סבל ממספר הפרעות בתחום הנפשי. הנתבעות טוענות כי לא נגרמה כלל לתובע נכות פסיכיאטרית עקב התאונה ולחלופין מדובר בנכות שנמוכה משמעותית מ – 20%. נטען כי המומחה הפחית מהנכות שקבע לתובע רק בגין חיי זוגיות עם ארוסתו אך היה עליו להפחית מהנכות גם בגין יציאותיו של התובע מהבית, שהרי התובע הטעה את המומחה לחשוב שהוא אינו יוצא כלל מהבית. הנתבעות טוענות כי התובע פנה לראשונה למרפאה פסיכיאטרית רק לאחר שלוש שנים מהתאונה וזאת רק לצורך קבלת אישור פסיכיאטר לקבלת קנביס. רק אז החלו להופיע תלונות על פלשבק, כאשר בתביעה המקורית לא היה זכר לבעיות פסיכיאטריות או פוסט טראומה. לגבי הנכות בתחום האורתופדיה, הנתבעות טוענות כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1 יש לדחות טענת התובע לגבי העדר חפיפה בין הנכות בגין השבר בגוף החוליה ובין הנכות שנקבעה
2 בגין ההגבלה בתנועות הגב התחתון מקום בו המומחה כלל לא נחקר בנושא. הנתבעות טוענות כי
3 יש חפיפה בין הנכות שנקבעה בגין כאב וחולשת רגל ימין וירידת התחושה בה, הנובעים מהפגיעה
4 העצבית בעצב הפרונאלי, ובין הנכות שקבע מומחה הכאב, למרות שדי"ר ולן השיב כי אין חפיפה
5 כזו. הנתבעות טוענות כי לפחות חלק מהנכות נובע מהפגיעה בעצב הפרונאלי ודי"ר ולן הסכים
6 לכך. לגבי הנכות בתחום הכאב, טוענות הנתבעות, אין להתייחס לאמירות המומחה לגבי יכולתו
7 התפקודית של התובע, המבוססות רק על דברי התובע ויש בהן הגזמה רבה, שהרי הן חורגות
8 מתחום מומחיותו והוא לא אמור לקבוע יכולת הליכה ועמידה של נפגע. מחקירות הנתבעות עלה
9 כי התובע הולך מעל 100 מ' וכי הוא יכול לשבת יותר מ 15 דק' ברציפות. התובע אמנם הולך
10 בצליעה אך הוא הולך למרחקים ארוכים יותר מ- 100 מ', אינו נזקק לישיבה מידי פעם וכשהוא
11 יושב אינו נזקק לעמידה מידי פעם ולא נזקק לשכיבה מידי שעתים. הנתבעות טוענות כי נכותו
12 הרפואית של התובע אינה עולה על 53.5% (בתחומי האורתופדיה, הכאב והפלסטיקה).
13

14 40. לאחר עיון בחומר הראיות ובטענות הצדדים, אני סבורה שאין מדובר במקרה בו על בית המשפט
15 להתערב בקביעות המומחים הרפואיים ואני מאמצת את קביעותיהם לגבי הנכות הרפואית
16 שנתרה לתובע. אני מעמידה את גובה נכותו הרפואית של התובע בתחום האורתופדי על 36% ;
17 בתחום הפסיכיאטרי על 20% ; בתחום הכירורגיה הפלסטית על 10% ובתחום הכאב 20%. סך
18 הכל נכותו הרפואית המשוקללת עקב התאונה עומדת על 63.14%. בהקשר זה אציין כי המומחה
19 בתחום האורתופדי כלל לא נחקר על חוות דעתו ואיני מוצאת בסיס להתערב בחוות דעתו
20 המנומקת והמפורטת ובה הסבר לגבי קביעותיו, לרבות תשובותיו לגבי העדר חפיפה בין הנכות
21 האורתופדית ובין הנכות בתחום הכאב. אשר לנכות בתחום הפסיכיאטריה שניתנה בגין תסמונת
22 פוסט טראומטית. המומחה הסביר את קביעתו כי לא ניתן כיום לקבוע כי לתובע קיימת נכות
23 רפואית בתחום הפסיכיאטרי בגין הפרעת הקשב והריכוז ממנה סבל בילדותו, גם אם מדובר
24 בהפרעה שהייתה בדרגה קשה. הוא הסביר כי לא קיים אבחון עדכני להפרעה זו בבגרותו, והפרעה
25 זו בדרך כלל חולפת עם ההתבגרות. המומחה הסביר עוד כי אכן התובע אובחן כסובל מהפרעת
26 אישיות בתקופת הצבא אך קבע כי הפרעה זו לא פגעה בתפקודו ולכן אין לקבוע בגינה נכות
27 רפואית. אשר לקשיי ההסתגלות מהם סבל בתקופת הצבא ואשר פגעו בתפקודו בצבא – המומחה
28 קבע כי המשבר ההסתגלותי נבע מקשיי הסתגלות לצבא אך הוא הוגבל רק להסתגלות לצבא ואין
29 לראות בכך בסיס לקביעת נכות רפואית צמיתה. מאידך, המומחה תיקן את חוות דעתו
30 שהתבססה על מצג עובדתי לא נכון שהציג בפניו התובע, לפיו הוא בודד וללא קשרים חברתיים
31 כלשהם. קביעות המומחה לגבי הנכות הפסיכיאטרית, לרבות עדכון הנכות במהלך החקירה,
32 מקובלות עלי, הן הוסברו היטב על ידי המומחה ואיני רואה מקום להתערב בהן. עם זאת, קשיי
33 התפקוד החריגים של התובע לאורך השנים בכל המסגרות בהן שהה, לרבות בצבא, גם לאחר
34 שהגיע לגיל בגרות, יילקחו בחשבון במסגרת הערכת הפגיעה בכושר ההשתכרות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

הפגיעה התפקודית והפסדי שכר

41. התובע, כאמור, למד בבית ספר מיוחד והוא בעל תעודת מעצב שיער. הוא עבד לפני גיוסו לצבא מספר חודשים כשליח בשכר חודשי ממוצע של כ- 3400 ₪. הוא השתחרר משירות צבאי בחודש יולי 2014, עבד כחודשיים כשליח בחברת "מסנג'ר אקספרס" בשכר חודשי ממוצע של כ- 2000 ₪ וכשבועיים לפני התאונה החל לעבוד כשליח אצל הנתבעת 1 בשכר שאינו ידוע ולא הוצגו מסמכים ונתונים כלשהם לגביו. מאז לא שב לעבודה.

42. התובע טוען כי נכותו הרפואית המצטברת מגיעה ל- 105%. הוא טוען כי כל נכות כשלעצמה היא תפקודית, גבוהה וקשה ויש לתת משקל רב לכל אחת מהנכויות הרפואיות. התובע טוען כי מגבלותיו עקב התאונה, כפי שהן משתקפות גם בחוות דעת המומחים הרפואיים, אינן מאפשרות לו לעבוד בעבודה פיסית או משרדית כלשהי. הוא חסר השכלה או כישורים מיוחדים מצד אחד, ובעבודה פיסית אינו יכול לעבוד מהצד האחר, כך שאין בנמצא כל עבודה שהוא יכול לעבוד בה. לכך מתווספת העובדה שהוא סובל גם מבעיה נפשית קשה שאינה מאפשרת לו להתרכז בעבודה או לעבוד עם אנשים אחרים והעובדה שכל שעות היום הוא מטושטש מכמות עצומה של משככי כאבים אופיאטים וקנביס רפואי. הוא טוען כי פגיעתו התפקודית גבוהה מנכותו הרפואית וספק רב אם יוכל לשוב למעגל העבודה. התובע טוען כי עשה כל שביכולתו לנסות ולשוב למעגל העבודה אך לא הצליח להשתלב בתכנית שיקום והיא נכשלה. הוא טוען כי טענת הנתבעות כי יוכל למצוא עבודה על מחשב מחוץ לביתו אין בה ממש כי אין לו כל השכלה או כישורים לעבודה כזו.

43. התובע מבקש לחשב את הפגיעה בכושר השתכרותו לעתיד לפי נכות של 80% ובהתאם לשכר הממוצע במשק. הוא טוען כי קשייו בבית הספר היסודי ובשירות הצבאי אינם צריכים להשפיע על בסיס השכר לפיו יש לחשב הפסדיו. הוא סבל בילדותו מהפרעת קשב וריכוז שלא טופלה כראוי, ולא מעבר לכך. אבחנה זו אינה קיימת עוד כיום, כפי שציין המומחה בתחום הפסיכיאטרי. אשר לתיקים הפליליים שנפתחו לו בהיותו תלמיד, הרי שגם בכך אין כדי לפגוע בחזקת השכר הממוצע במשק, שהרי גם במקרים של עבריינים פליליים מורשעים שנדונו למאסר בפועל אין פגיעה כזו. אשר לשירות הצבאי – הרי שהתובע התגייס לצה"ל מתוך מטרה לשרת ולתרום ועריקתו הייתה מחוסר ברירה, כדי לסייע בכלכלת משפחתו. לא ניתן לזקוף זאת לחובתו במסגרת הערכת נזקיו. התובע טוען כי יש להתייחס אליו כנפגע קטין ולכן יש לערוך חישוב הפסדיו על בסיס השכר הממוצע במשק, שכולל את כל סוגי העובדים מכל סוג שהוא, כאשר ההלכה היא שאין לערוך לגבי קטינים כל ניסיון לחזות את בסיס שכרם על סמך נתוני העבר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

44. הנתבעות טוענות כי פגיעתן התפקודית של התובע פחותה משיעור נכותן הרפואית, כי הנכות בגין הצלקת אינה תפקודית וכי הפגיעה התפקודית צריכה להיות מחושבת לפי 25%, כמחצית מהנכות הרפואית. נטען כי עובר לתאונה סבל התובע מבעיות נפשיות ו/או אישיותיות ו/או קוגניטיביות שגרמו לו לקשיים תפקודיים קשים ביותר, קשיי הסתגלות וקשיי התמדה. קשיים הללו היו מונעים מהתובע להסתגל למקום עבודה ולהתמיד בו. התנהגות חריגה ביותר של התפרצויות זעם וזריקת אבנים על מפקדים, אימפולסיביות והפרת חוק, תיקים פליליים, קצין מבחן ועריקות של רוב ימיו בשירות הצבאי מצביעים על קשיים רבים שהיו עומדים בפני התובע למצוא עבודה ולהתמיד בה. גם לולא התאונה התובע לא היה מצליח לרכוש מקצוע ולעבוד בו בהתמדה. גם בעבודה פיזית היה נדרש להסתגל למקום עבודתו, להיות כפוף למרות מנהלים ולהתמיד בעבודה, ובכך התקשה אף ללא קשר לתאונה. אין הצדקה לכך שהתובע אינו עובד מאז התאונה שהרי אף נכים משותקי רגליים עובדים מחוץ לביתם. התובע נייד, נוהג ברכב, יודע להפעיל מחשב והוא יכול לעבוד מחוץ לביתו כמו נכים רבים אחרים. כיום רוב רובם של מקומות העבודה מונגשים לנכים על כסאות גלגלים ובוודאי גם לתובע. הנתבעות טוענות כי השכר הממוצע במשק צריך להיות בסיס לקביעת השתכרות קטינים וצעירים נורמטיביים, אך מקום בו יש קשיים תפקודיים והסתגלותיים עובר לתאונה יש להפחית משכר זה. אין מדובר בענייננו בקטין אלא בתובע שכבר החל לכתוב את סיפור חייו. אין לראות בו קטין נורמטיבי אלא תובע המוגבל בכושר השתכרותו ללא קשר לתאונה. לפיכך, טוענת הנתבעות, יש להעמיד את כושר השתכרותו על 60% מהשכר הממוצע במשק.

45. לאחר שבחנתי טענות הצדדים וחומר הראיות הגעתי למסקנה כי במקרה זה יש לחשב הפסדי שכרו של התובע על בסיס הפחתה מסוימת מגובה השכר הממוצע במשק. התובע היה כבן 19.5 שנים במועד התאונה, כחודשיים לאחר ששחרר מהצבא. כידוע, לפי ההלכה הפסוקה, הפסד השתכרות בעתיד של קטינים, וכן של אדם צעיר שטרם ביצע בחירות עצמאיות של ממש בתחום התעסוקה, יחושב, ככלל, לפי השכר הממוצע במשק, אלא אם הוכחו נתונים עובדתיים חריגים, שאינם סטטיסטיים גרידא, המוציאים את הקטין הספציפי מגדר הנחת העבודה הרגילה, לפיה לא ניתן לקבוע מראש מה יהיה מסלול חייו כשיגדל. עם זאת, יש תמיד לבחון ראיות ואינדיקציות ממשיות הנוגעות לנפגע הספציפי, שמצביעות על הצורך לסטות מהחזקה, שהרי השכר הממוצע במשק הוא אך בגדר נתון סטטיסטי, המשמש את הפסיקה בהיעדר נתונים מיוחדים על אודות הנפגע (ראה למשל: ע"א 6601/07 אבו סרחאן נ' כלל חברה לביטוח (23.8.2010); רע"א 7490/11 פחרי נ' מוחמד חאג' (28.12.2011); אליעזר ריבלין תאונת הדרכים – תחולת החוק, סדרי דין וחישוב פיזיים (מהדורה חמישית, 2020) עמ' 842-844).

46. בענייננו, התובע לא היה קטין בעת התאונה. הוא אמנם לא ביצע עדיין בחירות עצמאיות של ממש בתחום התעסוקה אך קיימות ראיות ואינדיקציות רבות לגביו המלמדות, לטעמי, על כך שלא ניתן להחיל לגביו את חזקת השכר הממוצע במשק אלא יש להפחית משכר זה הפחתה מסוימת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1 מהראיות שהוצגו עולה תמונה של קשיי תפקוד והסתגלות חריגים בכל חייו, גם לאחר שעבר את
2 גיל 18, קשיים אמיתיים מהם לא ניתן להתעלם. הצטברות קשיים אלו לאורך השנים והצטברות
3 הראיות מצביעה, לטעמי, על הצורך לסטות מהחזקה. גם אם בכל עובדה וקושי באופן נפרד לא
4 היה כדי להטות את הכף לכוון סטייה מהחזקה, הרי שהצטברות הדברים, לטעמי, אינה מאפשרת
5 התעלמות מהקשיים והעובדות שהוכחו ומהתמונה הכוללת. במסגרת זו יש להזכיר נושאים אלו:
6 בעיות התנהגות ואלימות קשות וחריגות בבית הספר, הן בתחומי בית הספר והן בבית. הוא למד
7 בבית ספר מיוחד ואף קיים רישום על ביצוע חתכים שטחיים בידו כחלק מפריקת תסכול.
8 ההתרשמות מהמסמכים היא כי אין מדובר בהפרעת קשב וריכוז ברמה בינונית, או בילד "שובב"
9 עם בעיות התנהגות מעת לעת, אלא בבעיית תפקוד חריגה ומתמשכת ובקושי רב להשתלב
10 ולהסתגל לכל מסגרת. בתקופת נעורו היה מעורב בפלילים, לרבות בגין גניבת רכב ותקיפת
11 שוטר, הוא היה במעצר בית ממושך ובטיפול של קצינת מבחן כשנה וחצי. במסגרת הצבא, לאחר
12 שכבר היה בגיר, שהה בתקופות עריקות ממושכות, שהחלו אך כשבועיים לאחר הגיוס והוא אף
13 לא הצליח להשלים טירונות. הוא שהה בכלא צבאי ובסופו של דבר שוחרר משירות צבאי בשל
14 חוסר כשירות. נרשם כי הוא סבל מהתפרצויות זעם, לרבות זריקת אבנים על מפקדים. התמונה
15 שעולה מהמסמכים המתייחסים לשירות הצבאי היא קשיי תפקוד והסתגלות קשים וחריגים. אף
16 אם אין בכל אלו כדי ללמד על נכות רפואית בתחום הפסיכיאטרי, לטעמי יש בכך כדי להוות
17 אינדיקציה ברורה לכך שהתובע מתקשה לתפקד במסגרות ולהסתגל למסגרות, וזאת גם לאחר
18 שמלאו לו 18 שנים, כך שניתן להניח שגם השתלבותו במסגרת תעסוקתית כלשהי בעתיד הייתה
19 נתקלת בקשיים ובאתגרים. עם זאת, יש לזכור כי מדובר עדיין בבחור צעיר שאך חצה את סף
20 הקטינות, מי שעדיין לא החל לכתוב את סיפור חייו התעסוקתי באופן ממשי, כך שההפחתה
21 מהשכר הממוצע במשק צריכה להיות מתונה. אעמיד את ההפחתה על 10% כך שחישוב הפסדי
22 השכר לעתיד יהיה, אם כן, על בסיס 90% מהשכר הממוצע במשק. השכר הממוצע במשק ברוטו
23 עומד כיום על 12,518 ₪. 90% משכר זה עומד על 11,266 ₪, ובניכוי מס – 10,400 ₪ במעגול.

24
25 47. הנכות התפקודית תתבסס, כמקובל, ובהעדר סיבה לסטות מכך, על הנכות הרפואית, כשהצלכת
26 אינה מהווה נכות תפקודית בענייננו, דהיינו, 59% נכות תפקודית. מקובלת עלי הטענה שהתובע
27 מוגבל בעבודה פיסית הדורשת מאמצים ושקיימים לו קשיים פסיים ונפשיים בהתמודדות עם
28 מסגרות תעסוקתיות, אך, עדיין, קיימות עבודות שאינן דורשות כישורים מיוחדים ומבוצעות
29 בישיבה אותן יוכל לבצע מספר שעות ביום עם הפסקות (כמו, למשל, עבודה במחסן וכיו"ב, ואולי
30 אף עבודה חלקית במספרה אותה ניתן לבצע בישיבה) כך שנכותו התפקודית אינה מלאה.

31
32 48. לגבי תקופת העבר, אחשב את הפסדי השכר על בסיס שכר נטו של 4000 ₪ עד מרץ 2016, גיל 21
33 שנים, ולמעשה עד לאחר הניתוח השלישי. אניח שהתובע שהה באי כושר מוחלט בתקופה זו.
34 הפיצוי לתקופה זו יעמוד על 72,000 ₪. מגיל 21 ועד היום החישוב יהיה לפי 90% מהשכר הממוצע
35 במשק ונכות תפקודית בת 59%. הפיצוי לתקופה זו יעמוד על 570,650 ₪. הסכום המתקבל בגין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1 הפסדי העבר עומד על 642,650 ₪ במעוגל. לסכום זה יתווספו הפסדי פנסיה (12.5%) בסך 80,330
2 ₪. הסכום הכולל לפיצוי בגין הפסדי העבר (לרבות הפסדי פנסיה) בתוספת ריבית מאמצע תקופה
3 יעמוד על סך 765,860 ₪ במעוגל.
4
5 49. אשר להפסדי השתכרות בעתיד. חישוב מהוון על בסיס שכר בגובה 90% מהשכר הממוצע במשק
6 ונכות תפקודית בת 59% מהיום ועד גיל 67 מביא לסכום של 1,674,180 ₪. לכך יתווספו הפסדי
7 פנסיה בסך 209,270 ₪.
8

ראשי נזק נוספים

עזרה וסיעוד

10
11
12
13 50. התובע טוען כי בעת האשפוז בני משפחתו שהו לצדו, סעדו אותו וסייעו לצוות הרפואי לטפל בו.
14 מאז שחרורו מאשפוז ועד היום הוא נזקק לעזרה רצופה אותה קיבל תחילה מהוריו ולאחר מכן
15 מבנות זוגו. התובע מציין כי לא רק הנכות האורתופדית מצריכה תמיכה, ליווי והשגחה אלא גם
16 מצבו הנפשי מצריך תמיכה נפשית. התובע עותר לפיצוי בגין עזרה וסיעוד בהיקף ממוצע של 4
17 שעות ליום, לעבר ולעתיד.
18

19 51. הנתבעות טוענות כי עד הניתוח השלישי (פברואר 2016) אכן נזקק התובע לעזרה, אותה יש
20 להעריך בממוצע בשעה ביום. לאחר מכן, טוענות הנתבעות, התובע לא זקוק לעזרה. הוא העיד כי
21 הוא עצמו יכול לקנות מצרכים, הוא מכין לעצמו ארוחה קלה, הוא מתלבש לבד ועצמאי.
22 הנתבעות מציעות פיצוי בסכום גלובלי של 100,000 ₪ בגין עזרה לעבר ולעתיד.
23

24 52. לאחר ששקלתי טענות הצדדים וחומר הראיות, ובשים לב לפגיעתו הקשה של התובע, תקופות
25 האשפוז והצורך בעזרה רבה במיוחד בתקופות שלאחר האשפוז, וכן לכך שעד היום לא נגרמו
26 לתובע הוצאות בגין עזרה והוא נעזר, כנטען, בעיקר בבני משפחתו ובבנות זוגו, וכן את היותו
27 מסוגל לבצע פעולות רבות באופן עצמאי, לרבות עריכת קניות והכנת ארוחות קלות, אני מעמידה
28 את סכום הפיצוי בראש נזק זה על 650,000 ₪ לעבר ולעתיד, נכון להיום, כולל ריבית.
29

ניידות

30
31
32 53. התובע טוען כי הוא סובל ממגבלות קשות בניידות עקב הפגיעה האורתופדית בגב וברגל. הוא
33 מתהלך בצליעה ונזקק לתמיכה של קב. הוא נזקק לתחבורה גם למרחקים קצרים. אושר לו תו
34 חניה לנכה, הוא הוכר כמוגבל בניידות בשיעור של 60% על ידי המוסד לביטוח לאומי ואושרה לו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1 הלוואה עומדת לרכישת רכב נכה. נטען כי רישיונו לרכיבה על קטנוע נשלל וכעת הוא נאלץ
2 להחזיק ולממן רכב נוסעים שעלותו גבוהה. התובע מפנה לחוות דעת המומחה מטעמו מר קצין,
3 ממנה עולה כי נגרמה לו עלות חודשית נוספת בגין הוצאות ניידות – בהנחה שהתובע היה נושא
4 בהוצאות החזקת קטנוע לולא התאונה ולא רכב פרטי - בין 1500 ₪ ל – 2250 ₪. צוין כי התובע
5 מקבל גמלת ניידות בסך של כ 740 ₪ לחודש.
6

7 54. הנתבעות מפנות לחוות דעת המומחה מטעמן, מר מוגילבקין. הן טוענות כי יש לפסוק סכום
8 גלובלי הלוך בחשבון את שימוש בני המשפחה ברכב, את הנסיעות שממילא היה התובע מבצע
9 גם לולא התאונה, את העובדה שרכב רוכשים בכספי ההשתכרות במהלך החיים, את העובדה
10 שכיום כמעט בכל בית יש רכב פרטי ואת העובדה שצעירים רוכשים בדרך כלל רכב יד שניה. לולא
11 התאונה מצופה היה שהתובע, כמו צעירים אחרים, היה רוכש בשנים הראשונות רכב יד שניה
12 שמחירו נמוך בהרבה מזה הנקוב בחוות דעתו של מר קצין. אין ממש בטענה שבעתיד היה עושה
13 שימוש בקטנוע. התובע הולך על רגליו והוא אף הוכר כזכאי לקבל הלוואה עומדת לרכישת רכש
14 שישרת אותו ואת משפחתו. הנתבעות מציעות פיצוי בסכום של 100,000 ₪ לעבר ולעתיד בגין
15 הוצאות נסיעה מוגברות.

16
17 55. לאחר ששקלתי טענות הצדדים, ובהתחשב בכך שממילא צפוי היה התובע לרכוש רכב ולשאת
18 בהוצאות רכישת והחזקת רכב גם לולא התאונה, כמקובל, כך שאין לבסס לטעמי את חישוב
19 הפיצוי על ההנחה שהיה ממשיך לרכוש על קטנוע למשך כל חייו, ובשים לב ליתר טענות הנתבעות
20 בנושא, המקובלות עלי ברובן, אני מעמידה את הוצאות הניידות העודפות **מעבר לגמלת הניידות**
21 **אותה קיבל ויקבל התובע** מהמוסד לביטוח לאומי, לעבר ולעתיד, על סכום כולל של 85,000 ₪,
22 נכון להיום.
23

התאמת דיור

24
25
26 56. התובע טוען כי הן לפני התאונה והן שנים רבות אחריה התגורר עם הוריו, אחיו ואחותו בדירת 4
27 חדרים בקומה רביעית ללא מעלית וללא חניה. לאחר מכן עבר להתגורר עם בת זוגו בדירה שכורה
28 בקומת קרקע. בכל דירה בה יתגורר הוא יזדקק למעלית וחניה צמודה, מה שיוסיף לעלות הדירה.
29 בהתאם לחוות דעת המומחה מטעמו מר פטל העלות הנוספת בגין התאמת דיור לדירה עם מעלית
30 וחניה מקורה עומדת על 550,000 ₪ ועם חניה לא מקורה על סך 457,000 ש"ח.
31

32 57. הנתבעות טוענות כי התובע עלה וירד במדרגות בית הוריו בקומה הרביעית במשך שנים רבות
33 לאחר התאונה ללא מעלית והוא יכול גם לגור בדירה בקומה ראשונה או שניה ללא מעלית. אין
34 מדובר בנכה המשותק ברגליו שללא מעלית אינו יכול לעלות במדרגות. אין גם ממש בטענה כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1 התובע חייב חניה צמודה. במשך שנים הוא חונה מספר עשרות מטרים מביתו והוא יכול להמשיך
2 לחנות בחניות סמוכות לביתו. התובע אינו זכאי אף לחדר עבור מטפל אלא לכל היותר להתקנות
3 (הפרש ברוחב דלתות, מאחזי יד, הגבהת אסלה) שיקלו עליו את מחייתו בדירתו, כאשר שווי
4 ההתקנות לפי הערכת המומחה מטעם הנתבעות מר בן ארי הוא כ – 7000 ₪. הנתבעות טוענות
5 כי כל חישובי מר פטל מופרכים.
6
7 58. מקובל עלי כי נוכח מגבלות הניידות שלו התובע זקוק לדירה בקומת קרקע (כפי שהוא מתגורר
8 כיום), או לדירה בבניין עם מעלית. התובע זקוק למקום חניה לרכב אך מקום זה יכול להיות גם
9 בסמיכות למקום המגורים, כאשר קיימת אפשרות לקבל מהרשות המקומית מקום חניה שמור
10 ברחוב לנכה, סמוך לבית המגורים. כמו כן יזדקק התובע למספר התאמות בדירה (אם כי עד היום
11 לא הוצגו קבלות על התאמות כלשהן שבוצעו). אני מעמידה את גובה הפיצוי בגין הוצאות התאמת
12 דיור עודפות על סכום של **75,000** ₪ נכון להיום.

הוצאות רפואיות

13
14
15
16 59. התובע טוען כי בעקבות התאונה נגרמו וייגרמו לו הוצאות כבדות בגין טיפולים רפואיים, טיפולי
17 פיזיותרפיה ושיקום, אביזרי עזר אורתופדיים, תרופות, משככי כאבים והוצאות נלוות אחרות.
18 בפציעות קשות מהסוג שנגרמו לו צפויות הוצאות שונות שאינן מכוסות באופן מלא בסל הבריאות
19 כמו טיפולי פיזיותרפיה מעל המכסה, אביזרי עזר אורתופדיים ועוד. התובע צירף קבלות על סך
20 של כ - 5500 ₪. הוא טוען כי מדובר בקבלות חלקיות בלבד והוא מעריך את כלל הוצאותיו לעבר
21 ולעתיד בסך 80,000 ₪. עוד עותר התובע לפיצוי בגין טיפולים פסיכיאטרים ופסיכולוגים. הוא
22 טוען כי גם אם יפנה לטיפולים דרך קופת החולים הרי שהיקף הטיפולים בסל הוא מוגבל. התובע
23 עותר לפיצוי בגין טיפול נפשי בעתיד בסך 60,000 ₪.

24
25 60. עוד טוען התובע כי מאז מאי 2018 הוא מטופל בקנביס רפואי. עלות הקנביס הייתה תחילה כ 500
26 ₪ לחודש ולאחר מכן מדובר בעלות של 1000 ₪ לחודש. התובע מדגיש כי אין השתתפות של קופת
27 החולים בהוצאות הקנביס הרפואי (צורך אישור קופת החולים לכך). נטען כי בהעדר ראיה סותרת
28 יש להניח כי הוא יזדקק לקנביס מידי חודש עד יומו האחרון. עד היום שילם 44,541 ₪ בגין קנביס
29 והוא עותר לפיצוי לעתיד על בסיס 1000 ₪ לחודש.

30
31 61. הנתבעות טוענות כי לתובע לא נגרמו ולא ייגרמו הוצאות רפואיות כלשהן וכי כל הוצאותיו
32 מכוסות על ידי קופת החולים. נפגע תאונת דרכים פטור אף מהשתתפות עצמית בשירותים כמו
33 ביקור רופא מומחה, מכונים ומרפאות וטיפולים פרא רפואיים. תרופות בסל ניתנות ללא עלות.
34 אשר לטיפולים אלטרנטיביים – הרי שאיש מהמומחים לא המליץ על טיפולים כאלו. אשר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1 לקנביס – טוענות הנתבעות – אין ממש בטענת התובע שהוא יעשה שימוש בסם הפוגע ביכולת
2 הקוגניטיבית שלו שנים רבות ובוודאי לא כל חייו. הנתבעות מצעות להעמיד את הפיצוי על רכישת
3 קנביס על סכום כולל של 105,000 ₪ לעבר ולעתיד. אשר לטיפול נפשי – הנתבעות טוענות כי לפי
4 חוות דעת מומחה בית המשפט את הטיפולים המומלצים ניתן לקבל בקופת החולים וכך גם
5 אישרה רכזת תחום נפגעי תאונות דרכים במחלקת סל השירותים בקופת החולים. התובע לא
6 הוכיח את טענתו כי היקף הטיפולים בסל הוא מוגבל.

7
8 62. אכן, רוב ההוצאות הרפואיות שלהן נזקק התובע לפי חוות הדעת הרפואיות מכוסות בסל
9 הבריאות ועד היום נגרמו לתובע הוצאות בסך של כ 5500 ₪ בלבד (ללא הקנביס). לגבי הקנביס -
10 אין לדעת עד מתי יעשה בו התובע שימוש, ויש להפנות לחוות דעתו של מומחה בית המשפט
11 בתחום הכאב שאינו ממליץ על שימוש לטווח ארוך בקנביס וסבור שמדובר בשימוש בעייתי,
12 כאשר הוא ממליץ על מרכז גמילה ותכנית לשיקום כאב. גם אין לדעת מה יהיה מחיר הקנביס
13 בעתיד ואם תהיה השתתפות של קופת החולים בהוצאה זו. לאחר ששקלתי טענות הצדדים אני
14 מעמידה את סכום הפיצוי בגין הוצאות רפואיות, לרבות קנביס, מעבר להוצאות המכוסות על ידי
15 קופת החולים, לעבר ולעתיד, על סך **230,000 ₪**.

כאב וסבל

16
17
18
19 63. בהתאם לנכות רפואית של 63.14% ו-84 ימי אשפוז סכום הפיצוי בראש נזק זה נכון להיום, כולל
20 ריבית, עומד על **172,800 ₪**.

ניכויים

21
22
23
24 64. מסכום הפיצויים יש לנכות תגמולי המוסד לביטוח לאומי שהתקבלו עד מועד פסק הדין: נכות
25 כללית ושירותים מיוחדים, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין, בהתאם לחוות דעת אקטוארית
26 עדכנית שתערוך הנתבעת.

27
28 65. לתובע נקבעה בשלב זה במוסד לביטוח לאומי נכות כללית זמנית בשיעור 77% עם דרגת כושר
29 100% וזאת עד ליום 31.1.2024. לאחר מועד זה על התובע לעמוד בפני ועדות רפואיות נוספות.
30 בנסיבות אלו מוסכם על הצדדים שיש להקפיא אצל הנתבעת מתוך סכום הפיצויים סכום בגובה
31 השווי המהוון המרבי של גמלת הנכות הכללית וזאת עד לקביעת נכות צמיתה, אז ניתן יהיה לחשב
32 גובה הניכוי באופן מדויק לפי חוות דעת אקטוארית מעודכנת שתערוך הנתבעת. על הנתבעת
33 לערוך עתה חוות דעת אקטוארית נכון ליום פסק הדין לגבי הסכום להקפאה בגין תגמולי הנכות
34 הכללית וסכום זה ינוכה מסכום הפיצויים לו זכאי התובע. לאחר קביעת הנכות הצמיתה במוסד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 68974-01-20

1 לביטוח לאומי תשוחרר לתובע יתרת הסכום, ככל שתהיה, לאחר ניכוי התגמולים בסכומם הסופי
2 המעודכן, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית ממועד פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

3

4 66. את גמלת הניידות אין לנכות כיון שבעת קביעת סכום הפיצויים בגין ניידות התחשבתי בגמלה זו
5 כמפורט לעיל.

6

7 67. יש לנכות את התשלומים התכופים אותם קיבל התובע מהנתבעת, למרות שהנושא נשמט
8 מסיכומי שני הצדדים. לצורך חישוב הניכוי יש לחלץ רכיב שכ"ט עו"ד מכל תשלום ששולם
9 וליתרה להוסיף הפרשי הצמדה וריבית כדין.

10

11

סיכום

12

13 68. על הנתבעות לשלם לתובע סכומי הפיצויים כמפורט בפסק הדין, לאחר ניכוי הסכומים כמפורט
14 לעיל.

15

16 69. ליתרה יתווספו שכ"ט עו"ד בשיעור 15.21% וכן הוצאות משפט – אגרה וההוצאות המפורטות
17 בסעיף 48 לסיכומי התובע, כל הוצאה בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הוצאתה ועד יום
18 ההחזר בפועל.

19

20 70. כל הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים ממועד פסק הדין ולאחר מכן יישאו הפרשי הצמדה וריבית
21 כחוק.

22

23

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ד, 18 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.

24

ארנה לוי, שופטת

25

26

27

28

29

30